

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 13. Ingentius Falsi convincitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. *portumus es mihi, proditor es, apage*
 A.C. 314. *binc! rediit cum Collega meo, quocum*
Ædilis fui, erat is Augentius, qui tunc
ad me: Felix Episcopus noster misit
bunc virum, ut ipsi scribas; legationis
causa est, quod magni valoris libros ac-
ceperit, quos cuperet retinere; scribe,
quod anno tui Duumviratus fuerint com-
busti. Respondi: Hæccine est Christia-
norum fides!

§. XIII.

Ingentius Falsi convictus.

An. 314. **I**ngentius se premi sentiens, ait ad Pro-
 consulem: *Domine! etiam Augentius*
adsit. Fama mihi servanda mea est, &
litteras ejus habemus. Proconsul ad In-
gentium: Aliunde convictus es. Et ad
Ministros: Ligetur, & deinde: suspen-
datur; nempe in equuleo. Tum ad
Cæcilianum: Quomodo Ingentius ad te
venit? Cæcilianus respondit: Dixit ad
me: Episcopus noster Felix huc me mi-
sit, ut ipsi scribas; est inquit: quidam
miser, cujus libri pretiosi apud me sunt,
quos nolo restituere, scribe ad me, eos
fuisse combustos, ut eos retinere possim.
Tunc dixi: Quæso te! estne hæc bona
hominis Christiani fides! & increpare eum
cæpi; hic Collega meus ad me: Scribe ad
Episcopum nostrum Felicem. Dictavi ergo
 Episto-

Epistolam, & quousque eam dictaverim, patet. Ex his videri posset, Cæcilianum litterarum nescium fuisse. Sæculum IV. A. C. 314.

Proconsul dixit: *Audi sine timore tuæ Epistolæ prælectionem.* Legit eam Agesilaus talem, qualis superius actis Speretii tunc Carthagine Duumviri inserta est. Ubi hæc verba legisset: *Precor, chare Pater mi! ut bona valetudine sis!* Proconsul dixit ad Cæcilianum: *Huc usque dictasti? ita est,* respondit: *Reliqua sunt falsa.* Perrexit in lectione Agesilaus sicut supra, & iterum Cæcilianus: *Hæc sunt falsa. Mea Epistola in illis verbis finitur: precor chare Pater mi! ut bona valetudine fruaris!* Proconsul: *Quem credis, Epistolæ tuæ aliqua addidisse?* Cæcilianus: *Ingentius ille est.* Proconsul: *Declaratio tua in actis est.*

Tum ad Ingentium: *Ecce jam torqueberis, si mentiaris,* Ingentius: *Pecravi! ego ad Epistolam adjunxi, ad id dolore ob Mauri amici mei amorem concitatus.* Proconsul: *Imperatores Constantinus Magnus, & Licinius clementer Christianis favent, non passuri, ut ejus Religionis Disciplina corrumpatur, sed ut servetur, vigilabunt. Ne igitur blandiaris tibi frustra, & speres, te, cum Decurio sis, non posse torqueri; torqueberis enim, ut mentiri desinas. Omnes* *Hist. Eccles. Tom. III. D sciunt,*

A. 314.

H. C. A.

Sæculum IV. *sciunt, mentiri Christianorum non esse.*
A. C. 314. *Fatere ergo simpliciter, ut tormenta ef-*
fugas. Ingentius: Confessus sum ante
tormenta. Tunc Apronianus ad Procon-
sulem: Rogo, ut pro tua Benignitate i-
psum interroges, qua auctoritate, quibus
artibus, quo furore percitus totam Mau-
ritaniam, imo & Numidiam percurre-
rit? Quomodo seditionum incentor in
Ecclesia Catholica fuerit? Proconsul ad
Ingentium: An in Numidia fuisti? Re-
spondit: Domine! non fui. Probetur.
Subjuxit Proconsul: Neque in Mauri-
tania fuisti? Ingentius: Fui, mercatu-
ræ causa. Apronianus dixit: In hoc ipso
mentitur, Domine! cum dicat se fuisse in
Mauritania, & non in Numidia, non e-
nim in Mauritaniam via patet, nisi per
Numidiam. Proconsul ad Ingentium:
Cujus conditionis es tu? Ingentius: Sum
Decurio Zicensis. Tum Proconsul ad
ministros: Deponite eum. Et ad Cæci-
lianum conversus, ut tentaret eum, ait:
Quæ dixisti, falsa sunt. Cæcilianus re-
spondit: Neutiquam, Domine! voca eum,
qui Epistolam scripsit, est amicus ejus,
dicat, quousque dictaverim. Proconsul:
Quis est ille, quem a me vocari vis? Cæ-
cilianus: Augentius est, quocum Ædilis
fui, ipse Epistolam scripsit, ipse solus est
testis, quo probare possum, quousque di-
A. C. 314. *ctaverim, eloquatur. Proconsul: Cer-*
tum

tum est igitur Epistolam esse falsam? Cæcilianus: Ita Domine! per vitam meam, non mentior! Proconsul: Cum in urbe tua Duumvir fueris, verbis tuis credendum. Apronianus ait: Nihil antiquius habent isti, quam fallere, addiderunt ad acta, quæcunque voluerunt; homines decipere ars illorum est.

Proconsul dixit: Cæciliani assertio dicentis, acta fuisse adulterata, & multa suæ Epistolæ fuisse adjecta, clare probant, quo fine id Ingentius fecerit; ducatur in carcerem; majori rigore quæstio de ipso habenda. De S. Episcopo Felice patet, ipsum nullas Scripturas divinas combussisse, cum nemo probaverit, eum saltem aliquas tradidisse. Ex omnibus enim quæstionibus habitis apparet, nullas Scripturas corruptas, aut adustas fuisse inventas. S. Episcopum Felicem nequidem fuisse præsentem, nihil tale jussisse, nec eorum quæ fiebant, ipsi cognitionem fuisse. Agellius dixit: Quid tua Amplitudo de istis fieri jubet, qui ad quæstionem vocati sunt? Proconsul Ælianus dixit: Domum redeant. Ad Imperatorem relationem omnium eorum, quæ fecerat, & ipsa acta remisit. Post hæc Constantinus ad Probianum Proconsulem Africæ, Æliani successorem scripsit, ut Ingentium falsarium cum fida custodia ad se mitteret, sicque

Sæculum IV.
A. C. 314.

Aug. coll.
a. 3. c. 559.

A. 314.

Epist. Const.
ad Prob.

D 2

accu:

Sæculum IV. accusatores Episcopi Cæciliani confun-
 A. C. 314. derentur.

§. XIV.

Concilium Arelatense.

Interim Constantinus continuis fatiga-
 tus querelis Donatistarum, dicentium,
 Concilium Romanum paucorum Episco-
 porum fuisse, ut tumultuandi prætextum
 auferret, Concilium non solum numero-
 sius, sed etiam in Galliis, quod maxime
 cupiebant, scilicet in urbe Arelatensi con-

*Epist. ad
 Ablav.*

vocare statuit. In hunc finem Ablavio,
 seu Elavio Africae Vicario, qui Christia-
 nus erat, datis litteris mandavit, Cæci-
 lianum mitteret cum aliquibus, quos ipse
 comites eligeret, & alios Episcopos ex
 Provinciis Africae, nempe Proconsularis,
 Byzacenae, Tripolitanæ, Numidiæ, &
 Mauritaniae cum comitibus, quos quis-
 que sibi adscisceret; mitteret etiam ali-
 quos de factione Cæciliano contraria;
 singulis Episcopis Epistolas daret, quibus
 Provinciae ad profectionem eorum ne-
 cessaria suppeditare juberentur; itinere
 terrestri, quantum fieri posset, scilicet per
 Mauritaniam, & Hispaniam venirent.

*Eus. X. hist.
 c. 5.*

Imperator ad Episcopos quoque scripsit,
 atque Epistola ad Chrestum Episcopum
 Syracusanum in Sicilia data exstat, se-
 quentis tenoris: *Cum plures Episcopos ex
 diver-*